

Stororganisationerne: Arbejdsgiverforeningen paa den ene Side og Fagforeningerne paa den anden Side. De ruster sig gennem nogle Aar, og naar de har faaet dygtigt med Penge i Kassen, saa kommer Eksplosionen. Maaske er der noget om, som det ogsaa er sagt, at det er en Nødvendighed, det skal til, for at Førerne kan bevare deres Prestige og Magt over Medlemmer (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Er det Langkjær?). Det kan haade være den ene og den anden, højtærede Socialminister! Det er ret beklagelige Forhold, vi derved kommer ind i. Man kan anstille den Betragtning: Det gaar jo alligevel, thi i den Konflikt er det Industri og Haandværk, det gaar ud over, og de kan jo dreje Nøglen om, lukke Forretningen og ganske lade staa til. Se, det kan vi ikke gøre i Landbruget. Vi er nødt til at fortsætte vor Produktion, hvad der end sker, havde jeg nær sagt, og derfor er vi i Landbruget tilbageholdende, søger at undgaa at komme ind i disse Arbejdskonflikter.

I den nu afsluttede Konflikt var Landbruget ikke direkte Part; Landbruget indtog en fuldkommen neutral Stilling i denne Kamp, og at den var neutral, kan man se af, at vi blev skældt ud fra begge Sider, navnlig fra Dansk Arbejdsmandsforbund, men ogsaa fra Industrierarbejdsgiverkredse, hvor vi endogsaa blev kaldt for Arbejdskampens Marodører. Landbruget og dets Organisationer er ikke Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, og de organiserede Landarbejdere er ikke Medlemmer af Dansk Arbejdsmandsforbund, men vel af de samvirkende Fagforbund; det er for Resten noget indviklet, som det er vanskeligt at blive klar over. Der var sluttet Lønoverenskomst med Landarbejderne, i alt Fald for norges Vedkommende, og vore Organisationer, f. Eks. Slagterierne, er ikke Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, men havde Overenskomst med deres Arbejdere af 1. April, og det var ogsaa saadan, at fra alle Sider var der Enighed om, at Landbrugseksporten var af en saa fundamental Betydning for hele Landets økonomiske Eksistens, at den maatte og burde og skulde holdes udenfor Arbejdskampen. I et Svar paa Forligsmændenes Henstilling om at aflyse Transportstrejken fremsætter Dansk Arbejdsmandsforbund den 16. April en Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil tillade mig at anføre nogle Citater af: „Om vor Transportstrejkes Virkninger overfor Landmændenes Eksport af Landbrugsprodukterne har vi for længst offentligt baade gennem Bladene og paa anden Maade tilkendegivet, at vi ikke har ønsket at lægge denne Eksport Hindringer i Vejen,

og den ærede Forligsinstitutions Bekymringer i saa Henseende er ganske i Strid med alt foreliggende i en saadan Grad, at det næsten er fornuftstridigt“ — det er ogsaa Hr. Lyngsies Betegnelse. Og til en Venstrekorrespondent udtaler Hr. Lyngsie den 18. April: „Vi har ikke noget udestaaende med Landbruget, og vi ønsker ikke at genere det, saa meget mere, som jeg er klar over, at med Landbrugseksporten staaer og falder Valutaordningen, og vi ved meget vel, at for hver Øre, Kronen daler i Værdi, vil Arbejdslønnen blive forringet.“ Den højtærede Statsminister udtalte den 21. April til „Berlingske Tidende“, at de samvirkende Fagforbund ved Konfliktens Begyndelse havde afgivet bestemte Løfte om, at Landbrugseksporten skulde holdes udenfor, og Dagen efter udtalte Ministeren til samme Blad: „Det var umiddelbart forinden Konfliktens Udbrud, at jeg havde en Samtale med forskellige af de ledende Mænd indenfor de samvirkende Fagforbund, og ved den Lejlighed blev det bestemt, at Landbrugseksporten skulde holdes udenfor Konflikten. Hr. Lyngsie var til Stede ved denne Sammenkomst, og jeg erindrer ikke, at han fremkom med Protester af nogen Art. Hr. Lyngsie har jo ogsaa i disse Dage, efter hvad jeg har set i et Interview, erklæret, at der ikke vilde blive rørt ved Landbrugseksporten, da Arbejderne ikke førte Krig mod Landbruget — eller noget i den Retning.“ Og den højtærede Statsminister oplyser, at under den paagældende Konference talte man ofte om at afholde sig fra Foranstaltninger, der kunde virke truende overfor Udfoldelsen af de vigtigste Samfundsfunktioner. Men Hr. Lyngsie synes hurtigt at være kommet paa andre Tanker. I et Interview til „Landmandstidende“ den 21. April siger han, at dersom der bliver udelukket blot 100 Mand af Arbejdsmandsforbundets Medlemmer udover de 40 000, vi har ude i Dag, „saa klikker Telegrafens øjeblikkelig fra denne Stue, og før Sol staaer op igen, bliver Stillingen den, at intet Skib tilhører de Dansk Dampskibs-Rederiforenings Medlemmer faar ind- eller udladet et eneste kg Gods mere i nogen dansk Havn, nogen Østersøhavn, Reval og Helsingfors maaske undtaget, og ingen Nordsøhavn og ej heller i Parkeston, Newcastle eller Hull“, og saa benægter han pure, at han nogen Sirde skulde have gaaet ind paa at holde Landbrugseksporten udenfor. Han benytter altsaa den første Lejlighed til at benægte dette, benægte Rigtigheden af Statsministerens Udtalelser, og i de følgende Dage kom der ogsaa Udtalelser frem, som